

КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра кримінального права, процесу та криміналістики

СИЛАБУС

навчальної дисципліни
«ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНУ»

КОНТАКТНА ІНФОРМАЦІЯ ТА ТЕХНІЧНОЇ ДОПОМОГА
(включаючи електронну пошту, робочий час / місцезнаходження тощо).

Викладач (-і)	Абакумова Юлія Вікторівна
Контактний тел.	+38(061)764-67-50 (внутр. 219)
E-mail:	julia_v_abakumova@ukr.net
Сторінка курсу на сайті підтримки навчальних програм КПУ	http://www.zhu.edu.ua/cpu_edu/course/view.php?id=1141
Консультації	<i>Очні консультації:</i> за графіком консультацій викладача, а. 204 п, корпус Інституту економіки та права КПУ <i>Консультації off-line:</i> шляхом повідомлення на сторінці навчальної дисципліни сайту підтримки навчальних програм КПУ http://www.zhu.edu.ua/cpu_edu/message

АНОТАЦІЯ

Навчальна дисципліна «Застосування кримінального закону» відноситься до циклу професійної підготовки доктора філософії для аспірантів спеціальності 081 Право. Згідно з навчальним планом денної форми навчання вивчення дисципліни заплановано на 5 семестр (3 курс).

Курс передбачає ознайомлення з теоретичними та практичними проблемами застосування кримінального закону в Україні.

Задекларованими формальними видами навчальних занять для майбутніх докторів філософії є лекції, семінарські заняття та консультації з використанням елементів інноваційних освітніх технологій.

Семінарські заняття передбачають: передбачають активізацію пізнавальної діяльності здобувачів сучасними методами викладання, зокрема набуття гнучкого мислення, відкритості до застосування фахових знань та компетентностей в широкому діапазоні можливих місць роботи.

Самостійна робота слухачів полягає в автономному засвоєнні навчального матеріалу у зручний час, вільний від обов'язкових навчальних занять, без обов'язкової участі викладача, а також у підготовці до практичних занять.

Консультації призначені для роз'яснення аспірантам теоретичних або практичних питань і відбуваються за згодою з викладачем в асинхронній або синхронній формі.

Засвоєння навчального матеріалу перевіряється за допомогою поточного контролю, який здійснюється на семінарських заняттях у формі усних відповідей, самостійних робіт та підсумкових тематичних робіт.

Підсумковий (семестровий) контроль після завершення 5 семестру здійснюється у формі заліку.

ФОРМАТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Всього кредитів	Всього годин	Аудиторних годин	У тому числі			Сам. робота
			Лекц.	Лабор.	Семін. (практ.)	
3	90	32	16	-	16	58

ОЗНАКИ ДИСЦИПЛІНИ

Навчальний рік	Курс (рік навчання)	Семестр	Цикл підготовки	Нормативна/вибіркова
2021/2022	3	5	професійна	вибіркова

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета навчальної дисципліни

Метою навчальної дисципліни «Застосування кримінального закону» є формування у майбутніх спеціалістів глибоких теоретичних і практичних знань кримінально-правової проблематики щодо використання їх у подальшій професійній діяльності.

Завдання навчальної дисципліни

– поглиблення та розширення знань слухачів по найбільш актуальним проблемам застосування кримінального законодавства по Загальній та Особливій частинах Кримінального кодексу України;

– поглиблення знань теоретичних положень та набуття навиків кваліфікації таких злочинів та кримінальних правопорушень проти: основ національної безпеки України; волі, честі та гідності особи; статевої свободи та статевої недоторканості особи; громадської безпеки; миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку; кримінальні правопорушення у сфері: службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг; господарської діяльності.

У результаті вивчення дисципліни аспіранти повинні знати:

1. Основні положення про актуальні питання кримінального права;
2. Основи та особливості кримінально-правової кваліфікації;
3. Особливості правильного застосування норм кримінального права під час здійснення кримінального судочинства.

Після вивчення дисципліни аспіранти повинні вміти:

1. Застосовувати свої навички та знання для вирішення правових колізій та інших проблем застосування кримінального законодавства;
2. Давати правовий аналіз конкретної ситуації правозастосування кримінального закону з посиланням на чинне кримінальне законодавство, узагальнення слідчої та судової практики, а також з врахуванням теоретичних положень науки кримінального права стосовно того чи іншого питання;
3. Долати конкуренцію кримінально-правових норм при кваліфікації злочинів;
4. Ставити завдання та організувати наукові дослідження з визначення проблемних ситуацій, пов'язаних із застосуванням органами досудового розслідування, прокуратури і суду норм кримінального права;
5. Обґрунтовувати рішення щодо оцінки діяння з ознаками злочину.

ЗАПЛАНОВАНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньо-професійної програми підготовки докторів філософії галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право вивчення дисципліни «Застосування кримінального закону» сприяє формуванню **компетентностей та програмних результатів навчання, а саме:**

Загальні компетентності:

ЗК 2. Здатність генерувати нові науково-теоретичні та практично спрямовані ідеї, шукати власні шляхи вирішення проблеми.

ЗК 3. Здатність генерувати нові науково-теоретичні та практично спрямовані ідеї, шукати власні шляхи вирішення проблеми.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності:

СК 3. Вміння аналізувати та самостійно визначати тенденції та закономірності розвитку правознавства та його окремих сфер.

СК 4. Здатність застосовувати міждисциплінарний підхід в оцінці правових явищ та правозастосовної діяльності.

СК 5. Вміння застосовувати основні складові верховенства права в наукових дослідженнях.

СК 6. Здатність визначати здобутки різних типів шкіл і напрямів праворозуміння та синтезувати і використовувати їх у власних наукових дослідженнях.

СК 7. Розуміння змісту методології сучасного правознавства; основних методологічних засобів пізнання державно-правових явищ; використання вмінь та навичок застосування одержаних знань в процесі пізнання державно-правових явищ, окремих галузях юридичних наук.

СК 8. Здатність збирати, аналізувати та систематизувати законодавство, що складає нормативну базу дисертації в галузі приватного і публічного права, кримінального, адміністративного та інших галузей права, виявляти його прогалини та суперечності, формулювати власну позицію, спрямовану на їх подолання.

СК 9. Вміння аналізувати особливості зв'язків між правом і державою в публічному та приватному праві, кримінальному, адміністративному та інших галузях права, виявляти протиріччя між ними, визначати форми взаємовпливу держави і права в досліджуваних правових сферах, явищах і процесах.

СК 12. Здатність вільно володіти сучасною юридичною термінологією, аргументувати положення та висновки, до яких здобувач дійшов у процесі здійснення наукового пошуку.

СК 14. Здатність до міждисциплінарної взаємодії та вміння співпрацювати в команді з представниками інших професійних галузей.

СК 16. Компетентність у інноваційних методах навчання і методик викладання фахових юридичних дисциплін.

Програмні результати навчання:

ПРН 2. Аналізувати і виявляти особливості правового пізнання порівняно з пізнанням в інших науках – природничих і соціальних, враховувати у власних дослідженнях особливості співвідношення істини і цінностей в правовому пізнанні.

ПРН 6. Вміння проводити критичний аналіз різних інформаційних джерел конкретних освітніх, наукових та професійних текстів (зокрема і іноземною мовою) в сфері обраної спеціальності, виявляти теоретичні та практичні проблеми, а також дискусійні питання в сфері конкретних освітніх, наукових та професійних текстів у сфері юридичних наук.

ПРН 7. Виявляти, ставити та вирішувати наукові задачі та проблеми, генерувати власні нові ідеї, приймати обґрунтовані рішення.

ПРН 8. Аналізувати особливості зв'язків між правом і державою в публічному та приватному праві, кримінальному, адміністративному та інших галузях права, виявляти протиріччя між ними, визначати форми взаємовпливу держави і права в досліджуваних правових сферах, явищах і процесах.

ПРН 9. Аналізувати та систематизувати здобутки різних типів шкіл і напрямів праворозуміння та синтезувати і використовувати їх у власних наукових дослідженнях.

ПРН 11. Знати та розуміти моделі правового розвитку, визначення тенденцій та пріоритетних напрямів розвитку галузі права, формулювання напрямів правової політики.

ПРН 12. Знати та розуміти методологічні засади функціонування механізму регулювання національної правової системи, методи, форми та інструменти реалізації регулювання національного права.

ПРН 13. Формулювати пропозиції, спрямовані на подолання недоліків і прогалин права на основі фахової експертизи законодавства.

ПРН 18. Вміння організувати творчу діяльність, роботу над статтями та доповідями, виконувати незалежні оригінальні і придатні для опублікування дослідження у галузі права, ретельно досліджувати та осмислювати різні відносини та взаємодії (технологічні, організаційні, правові та ін.) у межах юридичних наук, проводити дослідження щодо підвищення їх ефективності, організувати самоперевірку відповідності матеріалів дисертації встановленим вимогам.

ПЛАН КУРСУ

Назва змістових модулів та тем	Лекц.	Практ (сем.)	Завдання для самостійної роботи
Тема № 1. Проблеми кваліфікації злочинів проти основ національної безпеки України.	2	2	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - Підстави та особливості звільнення від кримінальної відповідальності за вчинення злочину, передбаченого ст. 110-2. - Особливості звільнення від кримінальної відповідальності за вчинення злочинів, передбачених розділом I КК України «Злочини проти основ національної безпеки України». 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Тема № 2. Проблеми кваліфікації кримінальних правопорушень проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку.	2	2	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - Відмежування найманства від суміжних складів злочинів. - Підстави та умови звільнення від кримінальної відповідальності найманця. 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Тема № 3. Проблеми кваліфікації кримінальних правопорушень проти волі, честі та гідності особи.	2	2	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - Відмінність складу злочину, передбаченого ст. 147 КК України від злочину, передбаченого ст. 146 КК України. - Особливості законодавчої конструкції ст. 149 КК України. 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та

Назва змістових модулів та тем	Лекц.	Практ (сем.)	Завдання для самостійної роботи
			навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Тема № 4. Проблеми кваліфікації кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи.	2	2	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - Кваліфікація насильницького задоволення статевої пристрасті неприродним способом. - Особливості законодавчої конструкції злочину, передбаченого ст. 153 КК України. 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Тема № 5. Проблеми кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.	2	2	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - Кваліфікація підкупу службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми. - Кваліфікація підкупу особи, яка надає публічні послуги. 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Тема № 6. Проблеми кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері господарської діяльності.	2	2	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - Визначення суб'єкту ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів). - Кваліфікація умисного введення в обіг на ринку України (випуск на ринок України) небезпечної продукції. 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Тема № 7. Проблеми кваліфікації кримінальних правопорушень, пов'язаних зі створенням протизаконних організацій, керівництвом та участю у їх діяльності.	2	2	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - Характеристика спеціальної підстави звільнення від кримінальної відповідальності (ч. 2 ст. 255 КК України). - Кваліфікація створення терористичної групи чи терористичної організації. 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Тема № 8. Проблеми кваліфікації кримінальних правопорушень, пов'язаних з	1	1	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - Кримінально-правова характеристика злочину, передбаченого ст. 263-1 КК України «Незаконне виготовлення, переробка чи ремонт

Назва змістових модулів та тем	Лекц.	Практ (сем.)	Завдання для самостійної роботи
незаконним поводженням зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами чи радіоактивними матеріалами.			вогнепальної зброї або фальсифікація, незаконне видалення чи зміна її маркування, або незаконне виготовлення бойових припасів, вибухових речовин чи вибухових пристроїв). 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Тема № 9. Проблеми кваліфікації кримінальних правопорушень, пов'язаних з порушенням нормативних правил щодо забезпечення громадської безпеки.	1	1	1. Опрацювання лекційного матеріалу, 2. Самостійне опрацювання теоретичних питань: - Кримінально-правова характеристика злочину, передбаченого ст. 267-1 КК України «Порушення вимог режиму радіаційної безпеки». 3. Підготовка до семінарського заняття, виконання домашніх завдань, опрацювання першоджерел та навчальної літератури; виконання індивідуального завдання виконання практичних завдань.
Усього	16	16	

ФОРМИ КОНТРОЛЮ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

У процесі вивчення навчальної дисципліни «Застосування кримінального закону» використовуються наступні види контролю:

1. Поточний контроль – здійснюється протягом семестру шляхом опитування на семінарських (практичних) заняттях, перевірки виконання тестових та інших практичних завдань, виконання модульних контрольних робіт тощо. За змістом він включає перевірку ступеню засвоєння аспірантом навчального матеріалу, який охоплюється темою лекційного та семінарського заняття, уміння самостійно опрацьовувати навчально-методичну літературу, здатність осмислювати зміст теми, уміння публічно та письмово представити певний матеріал, а також виконання завдань самостійної роботи.

2. Підсумковий семестровий контроль – здійснюється у формі заліку (5 семестр) відповідно до графіку освітнього процесу шляхом визначення ступеню засвоєння аспірантом навчальної дисципліни за результатами виконання обов'язкових завдання поточного (модульного) контролю.

Підсумкова оцінка з дисципліни виставляється за 100-бальною шкалою згідно з «Положенням про організацію освітнього процесу в КПУ». Результати поточного контролю здобувачів вищої освіти є складовими елементами підсумкової оцінки з дисципліни.

Оцінка рівня роботи аспірантів під час навчальних занять та самостійної роботи здійснюється у межах 100 балів.

**РОЗПОДІЛ БАЛІВ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО (СЕМЕСТРОВОГО)
ОЦІНЮВАННЯ**

Поточна аудиторна та самостійна робота									Сума
Модуль									
ЗМ1		ЗМ2		ЗМ3		ЗМ4			
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	100
10	10	10	10	20	10	20	5	5	
20		20		30		30			

ЗМ1, ЗМ2, ЗМ3 – змістовні модулі

T1, T2... T9 – теми змістовних модулів

Оцінювання знань здобувачів під час поточного контролю проводиться на підставі наступних критеріїв :

- 1) правильність відповідей (правильне, достатньо глибоке викладення понять, фактів і т.п.);
- 2) ступінь усвідомлення матеріалу і самостійність міркувань;
- 3) новизна навчальної інформації, рівень використання наукових і нормативних матеріалів;
- 4) знання та розуміння зв'язку і взаємозалежності досліджуваних явищ і процесів, закономірностей і правил;
- 5) вміння користуватися засвоєними теоретичними положеннями для правильного тлумачення конкретних фактів і явищ реальної дійсності, творчо застосовувати знання до неординарних ситуацій.

**РОЗПОДІЛ БАЛІВ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО (СЕМЕСТРОВОГО)
ОЦІНЮВАННЯ**

Контрольний захід	Бали
Модуль №1	20
Вхідний контроль	5
Аудиторна робота	10
Практичне завдання	5
Модуль №2	20
Аудиторна робота	10
Практичне завдання	5
Контрольна робота	5
Модуль №3	30
Аудиторна робота	10
Практичне завдання	5
Реферат	15
Модуль № 4	30
Аудиторна робота	10
Практичне завдання	5
Залікова контрольна робота	15
Разом	100

Шкала оцінювання: 100-бальна, національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою	
		Якісні критерії оцінювання	Екзамен/Залік
90-100	A	Здобувач виявляє творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання та продукувати нові ідеї. Без допомоги науково-педагогічних працівників знаходить і аналізує необхідну інформацію, вміє її використовувати для вирішення практичних завдань, в тому числі й у нестандартних ситуаціях, переконливо та авторитетно аргументує думки, демонструє необхідні ціннісні установки, способи мислення та здібності	Відмінно/ зараховано
82-89	B	Здобувач вільно володіє теоретичним матеріалом, демонструє здатність виконувати складні завдання в межах предметної галузі дисципліни з несуттєвими помилками, рефлексивно виправляючи їх. Виявляє помірну ініціативність та інноваційність, достатній ступінь самостійності під час обговорення та критичного аналізу навчального контенту, має сформовані ціннісні установки на його використання в подальшому у професійній діяльності та науковому дослідженні.	Добре/ зараховано
75-81	C	Здобувач добре володіє теоретичним матеріалом, демонструє здатність зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію за допомогою науково-педагогічних працівників, загалом самостійно застосовує теоретичний контент на практиці, контролює власну діяльність, виправляє помилки, з-поміж яких є суттєві. Здобувач добирає аргументи для підтвердження власних гіпотетичних думок, але робить це не завжди переконливо та авторитетно, що свідчить про відсутність особистої впевненості в їх істинності або проблемах в ціннісно-мотиваційній сфері	
67-74	D	Здобувач здатен відтворити значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, за допомогою викладача може аналізувати навчальний контент, виправляти помилки, з-поміж яких є значна кількість суттєвих. Здобувач рідко демонструє наявність власного бачення з питань, що відносяться до предметної області дисципліни, не виявляє авторитетності й інноваційності під час обговорення, має невисокий ступінь самостійності в прогнозах на способи вирішення типових завдань професійної діяльності. Взагалі здобувач характеризується неостаточним усвідомленням сенсу навчального матеріалу для себе як педагога, а також для його майбутніх потенційних клієнтів, врахування потреб яких забезпечується даною дисципліною.	Задовільно/ зараховано

60-66	Е	Здобувач володіє матеріалом на рівні, вищому за початковий, але значну частину його відтворює репродуктивно, без застосування переважаючої кількості власних ідей та експертних думок. Демонструє відсутність стійкої авторитетної інноваційної позиції, а висунуті аргументи не завжди є самостійними. Здобувач не завжди здатен вільно спілкуватися з питань, що стосуються сфери дисципліни з колегами або науковою спільнотою, має нечіткі ціннісні орієнтації, низький інтерес до використання отриманих знань під час подальшої професійно-педагогічної та наукової діяльності.	
35-59	FX	Здобувач володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу, демонструє низку авторитетності, відсутність інтересу до дисципліни та можливості використання її предметного змісту в своїй професійно-педагогічній та науково-педагогічній діяльності.	Незадовільно/ не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	Здобувач володіє матеріалом дисципліни лише на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів, демонструє відсутність зацікавленості у її вивченні або не усвідомлює її соціального та професійного значення	Незадовільно/ не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Конституція України (офіційний текст).
2. Кримінальний кодекс України (офіційний текст).
3. Кримінальний процесуальний кодекс України (офіційний текст).

Конвенції, закони України та підзаконні нормативно-правові акти:

4. Європейська конвенція про передачу провадження у кримінальних справах від 15 травня 1972 р. // Україна в міжнародно-правових відносинах. Книга 1. Боротьба із злочинністю та взаємна правова допомога. Київ. Юрінком, 1996. С. 1109 -1110.
5. Конвенція ООН про боротьбу з торгівлею людьми і експлуатацією проституції третіми особами від 2 грудня 1949 р. (ратифікована Україною 17 липня 1997 р.). URL : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
6. Конвенція про захист прав і основних свобод людини від 4 листопада 1950 р. (із поправками, внесеними відповідно до положень протоколу № 11). Права людини і професійні стандарти для юристів в документах міжнародних організацій. 3-є вид., доп. і перероб. Київ. Сфера. 2002. С. 230–247.
7. Міжнародна конвенція про боротьбу із захопленням заручників від 17 грудня 1979 р. Ратифікована УРСР 8 травня 1987 р.
8. Конвенція ООН про права дитини від 20 листопада 1989 р. Ратифікована Україною 27 лютого 1989 р.
9. Закон України «Про боротьбу з тероризмом» №638-IV від 20 березня 2003 р. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 2003. № 25. ст. 180. Закон України «Про протидію торгівлі людьми» від 20 вересня 2011 р.
10. Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» № 1702-VII від 14 жовтня 2014 р. *Відомості Верховної Ради*

(ВВР). 2014. № 50–51. ст. 2057

11. Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за заперечення чи виправдання злочинів фашизму : Закон України від 16.01.2014 р. № 729-VII Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2014. №22. Ст. 809.

12. Про визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України : Закон України від 28.01.2014 № 732-VII Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2014. № 22, Ст. 811.

13. Про географічні назви. Закон України від 31.05.2005 № 2604-IV. Відомості Верховної Ради України. 2005 р. № 27, ст. 360.

14. Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки : Закон України від 14.07.2015 № 595-VIII Відомості Верховної Ради (ВВР). 2015. № 26. Ст. 219.

15. Про правовий статус та вшанування борців за незалежність України у XX столітті : Закон України від 09.04.2015 р. № 2538-1. Відомості Верховної Ради (ВВР). 2015. № 25. ст. 190.

16. Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 : Закон України від 09.04.2015 р. № 315-VIII. Відомості Верховної Ради (ВВР). 2015. № 25. ст.191.

17. Про доступ до архівів репресивних органів тоталітарного комуністичного режиму 1917-1991 років : Закон України від 09.04.2015 р. № 316-VIII. Відомості Верховної Ради (ВВР). 2015. № 26. ст. 218.

18. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики. Закон України. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2010. № 40. ст. 527.

Постанови Пленуму Верховного Суду України:

19. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про застосування судами законодавства про відповідальність за втягнення неповнолітніх у злочинну чи іншу антигромадську діяльність» від 27 лютого 2004 р. № 2. Постанови Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах (1973–2004): Офіційне видання. За заг. ред. Голови Верховного Суду України В.Т. Маляренка. Київ. 2004. С. 180–185.

20. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про практику застосування судами примусових заходів медичного характеру та примусового лікування» від 3 червня 2005 р. № 7. Практика судів України з кримінальних справ (2001–2005). За заг. ред. В.Т. Маляренка, В.В. Сташиса; Укладачі: В.В. Сташис, В.І. Тютюгін. Київ. Юрінком Інтер. 2005. С. 131–142.

21. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про практику застосування судами України законодавства про звільнення особи від кримінальної відповідальності» від 23 грудня 2005 р. № 12.

22. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 2 від 27 лютого 2004 р. «Про застосування судами України законодавства про відповідальність за втягнення неповнолітніх у злочинну чи іншу антигромадську діяльність».

23. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про практику застосування судами України законодавства у справах про злочини неповнолітніх» від 16 квітня 2004 р. № 7. Практика судів України з кримінальних справ (2001–2005). За заг. ред. В.Т. Маляренка, В.В. Сташиса; Укладачі: В.В. Сташис, В.І. Тютюгін. Київ. Юрінком Інтер. 2005. С. 148–157.

24. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про практику призначення судами кримінального покарання» від 24 жовтня 2003 р. № 7. Постанови Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах (1973–2004): Офіційне видання. За заг. ред. Голови Верховного Суду України В.Т. Маляренка. Київ. 2004. С. 46–56.

25. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про практику розгляду судами кримінальних справ про злочини, вчинені стійкими злочинними об'єднаннями» від 23 грудня 2005 р. № 13

26. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про практику розгляду судами

- справ про застосування примусових заходів виховного характеру» від 15 травня 2006 р. № 2
27. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику в справах про викрадення та інше незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими пристроями чи радіоактивними матеріалами» від 26 квітня 2002 р. № 3. Постанови Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах (1973–2004): Офіційне видання. За заг. ред. Голови Верховного Суду України В.Т. Маляренка. Київ. 2004. С. 154–159.
28. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику в справах про злочини проти життя та здоров'я особи» від 7 лютого 2003 р. № 2. Постанови Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах (1973–2004): Офіційне видання. За заг. ред. Голови Верховного Суду України В.Т. Маляренка. Київ. 2004. С. 73–82.
29. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику у справах про необхідну оборону» від 26 квітня 2002 р. № 1. Постанови Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах (1973–2004): Офіційне видання. За заг. ред. Голови Верховного Суду України В.Т. Маляренка. Київ. 2004. С. 43–45.
30. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 5 від 30 травня 2008 р. «Про судову практику у справах про злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи».

Допоміжна література

31. Кримінальний кодекс України : науково-практичний коментар. Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, С. Б. Гавриш та ін. За заг. ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація. Київ : Ін Юре. 2003. 1208 с.
32. Кримінальне право України. Загальна частина. Навчальний посібник. За ред. Кашкарова О. О., Робака В. А. Сімферополь : КРП Видавництво „Кримнавчпеддержвидав”. 2010. 364 с.
33. Кримінальне право України. Особлива частина. За ред. М. І. Бажанова, В. В. Сташиса, В. Я. Тація. Київ–Харків. Юрінком Інтер. Право. 2001. 494 с.
34. Кримінальне право України. Загальна частина. Підручник. За ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація. 3-є видання, перероб. і допов. Київ : Юрінком Інтер. 2007. 496 с.
35. Кримінальне право України. Загальна частина. Підручник. Є. С. Назимко, С. В. Лосич, Ю. О. Данилевська та ін. За заг. ред. проф. В. М. Бесчастного, О. М. Джужи. Київ : ВД „Дакор”. 2018. 386.
36. Кримінальне право України. Загальна та Особлива частини. Навчальний посібник. За заг. ред. В. М. Стратонова. Київ : Істина, 2007. 400 с.
37. Кримінальне право України. Загальна частина. Підручник. За ред. М. І. Мельника, В. А. Климента. Київ : Юридична думка. 2004. 352 с.
38. Кримінальне право України. Особлива частина. Підручник. Ю. В. Александров, О. О. Дудоров, В. А. Клименко та ін. За ред. М. І. Мельника, В. А. Клименка. Київ : Юридична думка, 2004. 656 с.
39. Кримінальне право України. Особлива частина. Підручник. За заг. ред. М. І. Мельника, В. А. Климента. Київ : Атіка, 2009. 744 с.
40. Кримінальне право (Особлива частина): підручник. За ред. О. О. Дудорова, Є. О. Письменського. Т. 2. Луганськ : Елтон-2, 2012. 758 с.
41. Кримінальне право України. Особлива частина. Підручник. Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, В. І. Тютюгін та ін. За ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація. 4-те вид., переробл. і допов. Харків : Право, 2010. 608 с.
42. Кримінальне право України. Загальна частина. Підручник. Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, Л. М. Кривоченко та ін. За ред. проф. В. В. Сташиса, В. Я. Тація. 3-тє вид., перероб. і допов. Київ : Юрінком Інтер. 2007. 496 с.
43. Кримінальне право України. Особлива частина. Підручник. Під ред. М. І. Бажанова, В. В. Сташиса, В. Я. Тація. Київ : Юрінком Інтер, 2003. 496 с.

Монографії та статті:

44. Абакумова Ю.В. Види співучасників злочину. Наше право. 2012. № 3. Ч. 2. С. 87–95.
45. Абакумова Ю.В. Відповідальність співучасників за кримінальним законодавством України та іноземних держав. Право і безпека. 2012. № 4. С. 117–121.
46. Абакумова Ю.В. Вчинення злочину групою осіб за попередньою змовою, організованою групою або злочинною організацією: кримінально-правова характеристика та особливості кваліфікації. Держава та регіони. Серія: Право. 2008. № 4. С. 42–47.
47. Абакумова Ю.В. До визначення класифікаційних ознак поділу злочинних груп. Держава та регіони. Серія: Право. 2012. № 4. С. 124–128.
48. Абакумова Ю.В. До питання добровільної відмови співучасників від вчинення злочину. Держава та регіони. Серія: Право. 2011. № 1. С. 118–123.
49. Абакумова Ю.В. До проблеми уточнення деяких кримінально-правових ознак банди. Теоретичні та прикладні проблеми сучасного кримінального права : матеріали Другої Міжнародної науково-практичної конференції (м. Луганськ, 19–20 квітня 2012 р.). Луганськ, 2012. – С. 3–7
50. Абакумова Ю.В. До проблеми визначення витоків формування кримінально-правових ознак банди. Правова система: вітчизняні та світові виміри : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 25 квітня 2011). Київ. 2011. С. 9–11.
51. Абакумова Ю.В. До проблеми визначення кримінально-правових ознак банди. Держава та регіони. Серія: Право. 2011. № 3. С. 93–101.
52. Абакумова Ю.В. До проблеми визначення об'єктивних ознак співучасті. Право та державне управління : зб. наук. праць. Запоріжжя, 2012. № 3. С. 123–128.
53. Абакумова Ю.В. До проблеми звільнення від кримінальної відповідальності окремих співучасників злочину. Сучасні тенденції розвитку наукової думки : матеріали Другої Міжнародної науково-практичної конференції (31 січня – 14 лютого 2011 р.). Київ. 2011. С. 14–16.
54. Абакумова Ю.В. До проблеми кваліфікації дій окремих співучасників злочину. Питання боротьби зі злочинністю : зб. наук. праць. Національна академія правових наук України Національний університет “Юридична академія України ім. Ярослава Мудрого” Інститут вивчення проблем злочинності. Харків. : Право, 2011. Вип. 21. С. 112–120.
55. Абакумова Ю.В. До проблеми кримінально-правової характеристики пособництва вчиненню злочину. Актуальні проблеми державотворення в сучасних умовах : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції молодих учених (м. Київ, 29–30 листопада 2010 р.). Київ. 2010. С. 8–9.
56. Абакумова Ю.В. До уточнення правової природи та ознак причетності до злочину: національне законодавство та зарубіжний досвід. Наше право. 2012. № 2. Ч. 1. С. 128–137.
57. Абакумова Ю.В. До уточнення сутності спільності вчинення діяння як ознаки співучасті. Право та державне управління : зб. наук. праць. Запоріжжя, 2012. № 1. С. 94–98.
58. Абакумова Ю.В. Інститут співучасті в кримінальному праві України: природа, сутність, сучасні проблеми визначення : монографія. Запоріжжя : КПУ. 2012. 320 с.
59. Абакумова Ю.В. Кваліфікація співучасті зі спеціальним суб'єктом: досвід Російської Федерації та Республіки Білорусь. Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. 2012. № 3 (58). С. 44–50.
60. Абакумова Ю.В. Кримінальна відповідальність співучасників за законодавством окремих іноземних держав. Основні напрямки розвитку кримінального права та шляхи вдосконалення законодавства України про кримінальну відповідальність : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Харків, 11–12 жовтня 2012 р.). Харків, 2012. С. 456–460.
61. Абакумова Ю.В. Кримінально-правова оцінка способів підбурювання до злочину. Вісник Запорізького національного університету. 2010. № 1. С. 139–144.

62. Абакумова Ю.В. Кримінально-правова характеристика видів співучасників у злочині. Держава та регіони. Серія: Право. 2010. № 3. С. 48–54.
63. Абакумова Ю.В. Кримінально-правова характеристика організатора злочину: діяльнісний підхід. Теорія і практика правотворчої та правозастосовної діяльності у контексті сучасних реформаційних процесів : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Харків, 22–23 жовтня 2010 р.). Харків. 2010. С. 104–105.
64. Абакумова Ю.В. Кримінально-правова характеристика умовляння як способу підбурювання до злочину. Моральні основи права : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції. Міністерство внутрішніх справ України, Прикарпатський юридичний інститут Львівського державного університету внутрішніх справ (м. Івано-Франківськ, 16 грудня 2010 р.). Івано-Франківськ, 2010. С. 431–434.
65. Абакумова Ю.В. Кримінально-правові ознаки та соціально-психологічні якості організатора (лідера) злочину. Актуальні проблеми публічного права : зб. праць Міжнародної науково-практичної конференції. Ін-т права ім. Володимира Сташиса КПУ, 19–20 травня 2011 р. Запоріжжя : КПУ, 2011. С. 10–12.
66. Абакумова Ю.В. Наукова розробленість проблеми кримінальної відповідальності співучасників. Наука і правоохорона. 2012. № 3 (17). С. 154–160.
67. Абакумова Ю.В. Окремі питання відповідальності підбурювача, пособника та організатора злочину. Наше право. 2012. № 4. Ч. 1. С. 92–96.
68. Абакумова Ю.В. Окремі проблеми визначення об'єктивних ознак співучасті. Актуальні проблеми публічного права : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Запоріжжя, 3 жовтня 2012 р.). Запоріжжя, 2012. С. 252–255.
69. Абакумова Ю.В. Підбурювання службової особи до вчинення злочину шляхом давання хабара. Держава та регіони. Серія: Право. 2010. № 4. С. 185–187.
70. Абакумова Ю.В. Підбурювання службової особи до вчинення злочину (питання попередження та кваліфікації). Актуальні питання публічного права : матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції (м. Запоріжжя, 11 листопада 2011 р.). Запоріжжя, 2011. С. 74–77.
71. Абакумова Ю.В. Підбурювання службової особи до вчинення злочину шляхом підкупу. Роль права у забезпеченні законності та правопорядку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. Частина 2 (м. Запоріжжя, 22–23 листопада 2010 р.). Запоріжжя, 2010. С. 64–65.
72. Абакумова Ю.В. Проблеми визначення ознак співучасті у теорії сучасного кримінального права. Держава та регіони. Серія: Право. 2011. № 4. С. 113–119.
73. Абакумова Ю.В. Проблеми кваліфікації злочинів, учинених під час виконання спеціального завдання. Держава та регіони. Серія: Право. 2010. № 2. С. 54–57.
74. Абакумова Ю.В. Співучасть як самостійний інститут кримінального права: історико-правовий аспект. Право та державне управління : зб. наук. праць. Запоріжжя, 2011. № 3. С. 71–75.
75. Абакумова Ю.В. Суперечливі питання визначення поняття та ознак співучасті у теорії кримінального права. Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. 2010. № 4 (51). Ч. 1.
76. Абакумова Ю.В. Суперечливі питання ознак співучасті у теорії кримінального права. Правові проблеми зміцнення української державності : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. Частина 2 (м. Одеса, 19–20 листопада 2010 р.). Одеса, 2010. С. 84–85.
77. Абакумова Ю.В. Уточнення природи співучасті у злочині. Держава та регіони. Серія: Право. 2012. № 1. С. 143–149.
78. Абакумова Ю.В. Форми співучасті у злочині. Європейські перспективи : науково-практичний журнал. Київ. 2012. № 3. Ч. 2. С. 136–139.
79. Абакумова Ю. В. Кримінальна відповідальність юридичних осіб: порівняльна характеристика. Право та державне управління. Збірник наукових праць. Запоріжжя. 2016.

№1. С. 32-41.

80. Абакумова Ю. В. До проблеми визначення поняття «Співучасть у злочинах зі спеціальним суб'єктом». *Держава та регіони: Серія Право*. 2016. №1. С. 33-36.

81. Актуальні питання протидії тероризму у світі та в Україні : аналіт. Доповідь. Резнікова О. О., Місюра А. О., Дрьомов С. В., Войтовський К. Є. За заг. ред. О. О. Резнікової. Київ : НІСД, 2017. 60 с.

82. Антипенко В. Ф. Современный терроризм: состояние и пути его предупреждения в Украине : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08. НАН Украины. Институт государства и права им. В. М. Корецкого. Київ. 1999. 178 с.

83. Антипенко В. Ф. Оптимізація антитерористичної системи держави в умовах міжнародної і регіональної інтеграції. Київ : Інститут міжнародних відносин Національного авіаційного університету. 2007. 406 с.

84. Антипенко В. Ф. Сучасний тероризм: стан і шляхи його попередження в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08. Київ, 1999. 19 с.

85. Антипенко В. Ф. Тероризм: кримінологічна та кримінально-правова характеристика. Київ : НБУВ. 1999. 61 с.

86. Антипов В.В., Антипов В.І. Обставини, які виключають застосування кримінального покарання: Монографія. Київ. Атіка. 2004. 208 с.

87. Агапов П. Бандитизм и организация преступного сообщества (преступной организации): проблемы соотношения. *Законность*. 2002. № 4. С. 48-49.

88. Акімов М. Кримінальна відповідальність за захоплення заручників. *Право України*. 2002. № 3. С. 150-154.

89. Акімов М. Відмежування захоплення заручників від незаконного позбавлення волі та викрадення людини . *Вісник прокуратури*. 2002. № 2. С. 33-37.

90. Александров Ю. Злочини проти статевої свободи. *Юридичний вісник України*. 2002. № 14.

91. Астахова О. О. Поняття обстановки вчинення злочину як ознака об'єктивної сторони злочину. *Юридична наука*. № 3. 2015. С. 49-67.

92. Бабак М. А., Філей Ю. В. Вітчизняні новели кримінально-правового механізму протидії пропаганді комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів з огляду на деякі конституційні права й основоположні свободи людини та громадянина. *Право і суспільство*. № 3 (2). 2018. С. 181-188.

93. Баличев О. Ю. Злочини, передбачені статтями 258-4 та 258-5 КК України, як спеціальний вид співучасті у тероризмі. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Право*. 2016. № 40. Том 3. С. 71-74.

94. Баличев О. Ю. До проблеми визначення сутності тероризму. *Право та державне управління*. № 2 (35) том 1. 2019. С. 132-139.

95. Беклеміщева Ю. М. До проблеми визначення об'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 436-1 КК України. *Держава та регіони. Серія Право*. 2019. № 2 (64). С. 85-90.

96. Беклеміщева Ю. М. До постановки проблеми визначення предмета злочину, передбаченого ст. 436-1 КК України. *Право та державне управління*. 2019. № 3 (36). Том 2. С. 12-17.

97. Беклеміщева Ю. М. Об'єкт злочину, передбаченого статтею 436-1 Кримінального кодексу України. *Юридичний бюлетень*. 2019. № 11. Т. 2. С. 227-233.

98. Беклеміщева Ю. М. Публічне використання символіки комуністичного, націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів, у тому числі у вигляді сувенірної продукції, як спосіб реалізації об'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 436-1 КК України. *Держава та регіони. Серія Право*. 2020. № 1. С. 59-65.

99. Берлін П. С. Злочинні наслідки: поняття, основні різновиди, кримінально-правове значення. Монографія. Київ : Дакор. 2009. 736 с.

100. Березніков О. Родовий об'єкт злочинів проти миру, безпеки людства та

міжнародного правопорядку. *Юридичний вісник*. № 3. 2019. С. 155-160.

101. Берченко Г. В. Декомунізація в Україні: Конституційно-правові аспекти. *Ф_П*. № 4. 2017. С. 13-23.

102. Беляева Н., Орешкина Т. Квалификация преступлений, посягающих на личную свободу человека. *Законность*. 1994. № 11.

103. Бантишев О. Ф., Шамара О. В. Кримінальна відповідальність за злочини проти основ національної безпеки України (проблеми кваліфікації): моногр., третє вид. перероб. та допов. Луганськ: ТОВ Віртуальна реальність. 2014. 240 с.

104. Баулін Ю. В. Вибрані праці. Харків: Право. 2013. 928 с.

105. Баулін Ю. В. Звільнення від кримінальної відповідальності: Монографія. Київ. Атіка. 2004. 296 с.

106. Берзін П. С. Злочинні наслідки: поняття, основні різновиди, кримінально-правове значення. Монографія. Київ. Алерта; КНТ; Центр учбової л.-ри. 2010.

107. Вознюк В. С. Міжнародний тероризм в сучасних глобалізаційних стратегіях: автореф. дис. ... канд. політ. наук: 23.00.04. НАН України. Ін-т світ. економіки і міжнар. відносин. Київ, 2005. 16 с.

108. Вознюк А. А. Мета створення терористичної групи та організації. *Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика)*. № 1 (29) 2013. С. 134-142

109. Габибова Г. Ограничение похищения человека от незаконного лишения свободы. *Законность*. 2002. № 9. С. 36-38.

110. Габибова Г. Квалификация похищения человека, сопряженного с вымогательством. *Законность*. 2003. № 2. С. 50-51.

111. Джу́жа А. О. Прогнозування індивідуальної поведінки серійних сексуальних злочинців. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2011. № 5. С. 147-152.

112. Дру́жга Ю. С. Юридичні ознаки потерпілого від незаконного позбавлення волі або викрадення людини. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2011. № 3. С. 131-135.

113. Дудоров О. О., Калмиков Д. О. Злочини проти громадської безпеки, безпеки виробництва, безпеки руху та експлуатації транспорту: особливості кваліфікації. *Вісник Асоціації кримінального права України*: електрон. наук. фах. вид. 2014. № 1 (2). С. 176-189.

114. Євдокимов В. М. Організація і тактика розкриття вбивств, вчинених із застосуванням кримінальних вибухів: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 21.07.04. Київ: НАВС. 2006. 24 с.

115. Ємельянов В. П. Проблеми застосування антитерористичного законодавства України і шляхи його вдосконалення. *Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика)*. 2007. Вип. 15. С. 95-104.

116. Ємельянов В. П. Понятійний апарат у сфері правової протидії тероризму: теоретичне та практичне значення. *Форум права*. 2011. №1. С. 348-361.

117. Ємельянов В. П. Тероризм и преступления с признаками терроризирования: уголовно-правовое исследование. Санкт-Петербург: Юрид. центр Пресс, 2002. 291 с.

118. Ємельянов В. П. Антитерористичне законодавство: поняття, система, шляхи вдосконалення: моногр. Харків: Право, 2016. 88 с.

119. Кирю́ха Д. Є. Протидія створенню та утриманню місць розпусти та звідництву в Україні: історико-правовий аналіз // *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. – 2011. - № 5. – С. 277-285.

120. Копотун І. М. Кримінально-правова охорона громадського порядку: загальна характеристика. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2011. № 6. С. 215-218.

121. Кузнецов В. В. Злочини проти громадського порядку та моральності в українському вимірі. Київ. ТОВ НВП «Інтерсервіс». 2012. 908 с.

122. Кузнецова Л. О. Кримінальна відповідальність за хуліганство: кримінально-правове дослідження: Автореф. дис. Київ. 2011. 20 с.

123.Міняйло Н. Є. Поняття та ознаки транснаціональної злочинної діяльності у сфері незаконного обігу вогнепальної зброї. Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. 2011. № 5. С. 158-164.